

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 10 Ročník XIV

4. června 2017

Drazí farníci!

Po krásném mariánském měsíci jsou před námi slavnosti týkající se samotného Stvořitele, Jeho tajemství vnitřního života ve třech Osobách a též Jeho tajemství přítomnosti v Eucharistii. Křesťanská víra má tak hloubku a výšku, ale také šířku – má co nabídnout hledajícím, má odpověď pro ty, co přemýšlejí o životě, zve do společenství s bratry a sestrami v Kristu Ježíši, do živého společenství Slova a Chleba života...

Proto bych chtěl uchopit nějaký průsečík, něco, co nás a to vše spojuje. Je to jednoduché a tím i krásné – je to Ježíš Kristus, setkávající se s námi ve svatém přijímání! Ano, Pán Ježíš lámal chléb ve společenství apoštolů, papež Jan 23. předsedal mši svaté s biskupy celého světa na zahájení 2. vatikánského koncilu, naši biskupové a kněží shromažďují Boží lid kolem oltáře, aby se Pán mohl projevit a sebedarovat, děti ve společenství farníků slavně přistoupí poprvé k oltáři a budou mít plnou účast na Hostině Boží Lásky...

Slavnost Božího Těla se na rožmitálském náměstí slavila naposledy asi v roce 1968, alespoň tak uvažuji na základě výpovědi očitého svědka. Již jsem o tom mluvil na farní radě, kterou jsem svolal kvůli údivu nad tím, že slavnost nebude ve farním kostele. Je na snadě, že tato slavnost patří na náměstí. Ani ne tak proto, abychom se ukázali my, ale abychom ukázali Pána Ježíše, přebývajícího mezi námi, abychom s ním alespoň krátce a symbolicky prošli střed města, místa vám důvěrně známá, spojená s nejrůznějšími veřejnými svátky, hudbou, jarmarky, adventem, vánocemi atd. Je dobré, aby si toho i děti všimly a poznaly Boží přítomnost ve veřejném životě skrze nás, církev... Jsem rád, že tomu začínáte rozumět, třebaže „si to neumíte představit“, jak mi bylo řečeno. Já si to představit umím, neboť nejsem zatížen místními stereotypy.

Svaté přijímání Ježíše Slovem a Eucharistií je ohniskem křesťanství. Bohoslužby jsou živoucím projevem naší víry a nejdokonalejším způsobem společné modlitby. Ale jestliže cesta víry, po níž kráčíme, nevede k naslouchání, pohostinnosti, vzájemnému přijetí, smíření, adoraci, k přijetí životního „poslání“, pak je přinejmenším sterilní. Neplatí, že chodím-li do kostela, jsem dobrý člověk. Mše svatá je nezbytnou nutností katolického křesťana. Chodím do kostela, abych se stával dobrým a Božím člověkem. Mše se neúčastním, mši žiji od začátku až do začátku té příští. Věta: „Jděte ve jménu Páně!“ na konci mše nám neoznamuje, že jsem si právě odbyl svoji křesťanskou povinnost a na další týden mám pokoj. Říká, že Toho, Koho jsem přijal, jsem teď povolán nést do světa, do rodiny, do školy nebo do zaměstnání. A tak největším svátkem a bohatstvím křesťana je život s Bohem Otcem skrze Krista Ježíše v Duchu svatém. Moc nám všem přeji tuto neobyčejnou radost, aby nás to slavení nikdy neomrzelo. Choďme i po rožmitálském náměstí ve jménu Páně!

Kněz Petr

Papež Benedikt 16. oslaví devadesátiny

Emeritní papež Benedikt XVI. příští měsíc oslaví 90. narozeniny, ale podle jeho nejbližšího asistenty ve svém pokročilém věku dosud nemá žádné skutečně vážné zdravotní problémy kromě obtíží s chůzí bez cizí pomoci. „Papež Benedikt je v dobrém stavu,“ uvedl německý arcibiskup Georg Gänswein, prefekt papežského domu papeže Františka a soukromý sekretář papeže Benedikta. „Trápí ho nohy a tak používá chodítka, s tím to zvládá velmi dobře“, jak řekl v krátkém rozhovoru pro Vatikánský rozhlas.

„Jeho mysl je však jasná a pohotová, věnuje se všemu. Čte, modlí se, poslouchá hudbu, přijímá návštěvy. Každý den si vyjde na krátkou procházku a přitom se modlí růženec, takže dělá to samé, co dělal od počátku, kdy se stal emeritním papežem,“ řekl Gänswein. Dále uvedl, že Benedikt je stále vášnivým čtenářem, ale odmítl sdělit, co přesně nyní čte. „Pochopitelně zůstává teologem, ale nechte výhradně jenom teologii, co konkrétně čte, samozřejmě nebudu prozrazovat, ale jeho zájmy jsou velmi široké.“

Literatura však zjevně není Benediktovou jedinou zábavou. Podle Gänsweina emeritní papež také sleduje televizi včetně zpráv. „Když je tu jeho bratr, sledují německé zprávy,“ řekl s odkazem na triadevadesátiletého bratra emeritního papeže, Monsignora Georga Ratzingera. „Když tady jeho bratr není, pak papež sleduje zprávy v italštině, protože žije v Itálii,“ řekl Gänswein. Sděлил také, že papež čte denně vatikánské noviny L'Osservatore Romano i jiné zdroje, „aby se informoval a věděl, co se děje ve světě“.

Pokud jde o návštěvníky emeritního papeže, Gänswein řekl, že bývají „různých národností, různého věku, různých profesí“. Někteří z nich, řekl, jsou lidé, které zná už léta, zatímco s dalšími se nikdy předtím nesetkal. „Přichází takové množství žádostí,“ žertoval Gänswein, „že by musel pracovat přesčas!“

Jednou z věcí, která pomáhá téměř devadesátiletému Ratzingerovi držet se ve formě je pravidelnost, s níž má naplánovaný každý den – na začátku každého dne, jak tomu bylo vždy, je slavení ranní mše. Každou neděli papež Benedikt pronáší homilii při mši pro svou malou domácnost, jež se skládá z Gänsweina a několika žen z „Memores Domini“, komunity zasvěcených laických sester spojených s hnutím Comunione e Liberazione. „Pozorně nasloucháme tomu, co káže, protože mluví z hlavy. Může říct několik poznámek, ale potom káže, a my se snažíme soustředit na to, co říká.“

Gänswein však neřekl, že by se plánovalo vydání buď výňatků, nebo plného znění Benediktových homilií, jak je tomu nyní s improvizovanými promluvy papeže Františka, které pronáší každý den při ranní mši ve vatikánském domě svaté Marty, kde bydlí.

Svatá Eucharistie – tlukoucí srdce církve

Kolínský kardinál Woelki: V eucharistii je „Ježíš skutečně přítomen, a nikoli jen v obrazném nebo přeneseném smyslu“ – „Kdo chce přijímat Tělo Páně, musí sám sebe zpytovat, zda mu skutečně může říci ano.“ Přinášíme plné znění kázání arcibiskupa z Kolína nad Rýnem, Rainera Marii kardinála Woelkiho, na Zelený čtvrtek 2017: Milé sestry, milí bratři, dnes večer se dostáváme k dění při Poslední večeři. Tehdy se Ježíš sešel se svými učedníky, aby jim a dnes nám, své Církvi, daroval svátost své lásky, svatou eucharistii. Svými slovy: „Toto jest mé tělo“, „toto jest má krev“ (Mt 26,26-28) proměňuje dary chleba a vína, aby nám dal sám sebe, aby s ním každý z nás mohl mít communio, společenství. Proto je dění na večeřadle, svatá eucharistie tlukoucím srdcem Církve. Z ní žije, jak výslovně napsal papež sv. Jan Pavel II. ve své encyklice „Ecclesia de Eucharistia“ (č. 1).

Z čeho žijeme – osobně a jako Církev –, když slavíme eucharistii? Žijeme z oslavy smrti a vzkříšení Ježíše Krista. V ní se nám nabízí náš Pán za pokrm. Nejen učedníkům, kteří s ním tehdy byli na večeřadle, ale také nám, nyní v tuto hodinu a samozřejmě každou neděli, den za dnem. V porovnání s apoštoly se tedy rozhodně nenacházíme v horší pozici. Protože přijímáme totéž Tělo Páně jako tehdy oni. A pijeme tutéž Krev Páně jako tehdy oni. Zakoušíme tutéž lásku a jsme přijímáni to téhož společenství jako tehdy oni. Protože: „Není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově těle?“ (1 Kor 10,16) Tím, že slavíme a přijímáme eucharistii, se stáváme součástí Kristova těla, kterým je Církev. Tímto způsobem eucharistie tvoří Církev, buduje ji. Nikoli smyšlenou, nikoli vysněnou Církev, ale Církev Ježíše Krista. Proto ten, kdo přijímá Tělo Páně a předtím – na závěr eucharistické modlitby – odpovídá souhlasně amen, říká „ano“ tomu, že Ježíš je skutečně přítomen, a to nejen v obrazném

nebo přeneseném smyslu. Říká „ano“ tomu, že je Kristus skutečně přítomen, a to nejen v subjektivním přesvědčení věřících. Říká „ano“ tomu, že Pán je podstatně přítomen, to znamená ve své hluboké, smysly nepostizitelné realitě, nikoli však vnějšími projevy, které zůstávají stejné jako u chleba a vína. Říká své „ano“ jednotě s papežem a biskupem a říká „ano“ obecnství svatých a modlitbě za zemřelé.

Proto musí každý, kdo chce přijmout Tělo Páně, sám sebe důkladně zpytovat, zda tomuto všemu skutečně může říci ano. Protože kdo přijímá svatou eucharistii, je spojen s Kristem a stává se jeho tělem a tím také členem konkrétní Církve, která je reprezentována papežem a biskupem. Svátá eucharistie samozřejmě není jenom pokrmem. Neboť když ji slavíme, konáme to, co dělal Ježíš – konáme to na jeho památku. A když tak činíme, koná něco i Ježíš. Stejně jako tehdy na večeřadle je totiž tělesně přítomen pod způsoby chleba a vína, a zpřítomňuje nám tak svou oběť na kříži. Ježíšova přítomnost v eucharistii totiž znamená nejen přítomnost jeho osoby, ale též zpřítomnění celého jeho spásného díla, zejména jeho oběti na kříži. Protože pod způsobou chleba dával Ježíš jíst tehdy učedníkům a nám dnes své Tělo obětované na kříži a pod způsobou vína jim i nám dává pít svou Krev, kterou následujícího dne prolil na kříži. Tudíž to, co Ježíš konal při poslední večeři, předpokládalo oběť na kříži, bylo to její předjímku. Na kříži však Ježíš obětoval sám sebe za spásu světa, obětoval se za mě i za vás. Proto je mše svatá vždy také mešní obětí.

Jeho oběť totiž má být také naší obětí, obětí Církve. Avšak, milé sestry, milí bratři, nemůžeme činit pouze vnějškově to, co tehdy dělal on, totiž pronášet nad chlebem a vínem slova, která on tehdy říkal, a potom vzít a jíst a pít na jeho památku. Konat to, co on udělal, znamená, že také přijmeme účast na jeho obětní oddanosti Otci. A touto účastí se tak spolu s Kristem stáváme obětním darem Bohu. Protože tím, že získáváme podíl na onom chlebu a onom kalichu, a tudíž na samotném Pánu, stáváme se v Duchu svatém údý jeho těla, a skrze něho, s ním a v něm žijou oběti k chvále Otcovy slávy.

Někdy slyšíme, jak křesťané říkají, že jim mše svatá nic nedává. Nebo: Už víckrát nepříjdu, jestli se mše v tomto kostele nebude konat v obvyklou dobu jako doposud. Milé sestry a bratři, pokud rozumíme alespoň něčemu z toho, co se tehdy odehrálo na večeřadle a od té doby je zpřítomňováno při každé mešní oběti, pak nám taková slova nemohou být lhotejná. Jako by v první řadě šlo o to, co ze mše svaté budeme mít my! Nejde snad předně o to, že my máme něco dát, že se máme darovat Bohu? Vydat mu sebe sama! Levněji to totiž již nejde! Pročpak ne? Protože Bůh nám ve svém Synu dal vše, sám sebe! A Syn dal na kříži všechno, co měl: svůj život. Věřit znamená: Odpovědět na to nejen svými ústy, ale celým svým životem. Chceme-li skutečně slavit mši svatou, musíme se spolu s Kristem vydat Otci. To je smyslem eucharistie.

Ten, kdo se s Kristem vydá Bohu, nemusí mít strach. Svůj život neztratí! Neztratí sebe sama! Nevzdává se! Nevychází se prázdnou! Naopak, získá všechno – jako Kristus. Protože ten byl naplněn velikonoční slávou, velikonočním Božím životem. A přesně to se děje s námi. Tím, že dostáváme svaté přijímání, jsme prostřednictvím slavení eucharistie obdarováni Božím věčným životem, příslibem budoucí slávy, závdavkem věčného života.

Proto my křesťané nemůžeme být bez slavení mše svaté. Zejména v neděli! Proto ji nelze nahradit ani sebekrásnější bohoslužbou slova. Proto když v neděli slavíme eucharistii, pak to, co tam slavíme, vnášíme do celého týdne, do toho, jak žijeme, to znamená, že se celý náš život stává vyjádřením naší oddanosti Bohu. Neboť: Jak píše apoštol Pavel, ať žijeme, ať umíráme, patříme Pánu (Řím 14,8).

Náš život, milé sestry a bratři, se tak stane životem lidí, kteří spolu s Kristem patří zcela Bohu. Kristu se jeho oddanost ve smrti stala branou k životu. Svým životem a smrtí na kříži vstoupil do velikonoční slávy. I nás uvádí účast na jeho oběti do velikonočního života. Proto nyní společně plíme to, čím nás pověřil. Číňme na jeho památku to, co on konal onoho večera. A – budeme žít! Amen.

19.04.2017, *Kath.net*

Vikariátní pouť dětí 2017

V sobotu 13. května byl v portugalské Fatimě velký svátek. Ke stému výročí zjevení Panny Marie zde byl na návštěvě papež František. My jsme nemohli sledovat přenos v televizi ani jsme tam nemohli jet jako přímí účastníci. Přesto jsme ten den prožili malý zázrak v podobě setkání dětí a rodičů na Vikariátní pouti, kterou jsme začali v krásně opraveném a útulném kostelíku Navštívení Panny Marie v Klukách u Písku za přítomnosti 3 kněží. Tohoto setkání se účastnili rozmitálští a březničtí, jak už to máme po několik let příjemně zažité.

Téma poutě bylo samozřejmě sté výročí Fatimského zjevení. A když pouť tak POUŤ, protože děti opravdu putovaly – 5 km do vedlejší vesnice Záhoří. Po cestě je čekala tři zastavení. Na prvním se od katechetky Lidy Lacinové dozvěděly něco o mariánských zjeveních na různých místech v naší republice a také na různých místech naší Země. Další stanoviště bylo s Inkou Holanovou, ta měla připravené informace o Portugalsku. U mě se děti utužily v růženci a jeho tajemstvích.

Když poutníci malí i velcí doputovali na farní zahradu v Záhoří, začala prezentace Policie České republiky. Představení jejich práce bylo velmi zajímavé a poučné nejen pro děti, ale i dospělé. Viděli jsme, jak policejní psi pomáhají při dopadení zločince nebo podezřelého člověka, jak pes vyhledá drogy, a dokonce si Matouš a Adam mohli vyzkoušet na vlastní kůži, jak se pes zakousne do zkušební rukávce. Dozvěděli jsme se informace o policejním autě, které má radar na měření rychlosti a jak se s takovým vozem zasahuje a také jsme se do něj mohli podívat. Děcka si mohla vzít do ruky štít, zkusit helmu a dospělí zase brýle, které simulovaly alkohol v krvi.

Celým programem provázela velmi příjemně a profesionálně mluvčí strakonické policie. Během předvádění policejní práce jsme se mohli občerstvovat skvělým pečivem od místních farnic. Tamní farní zahrada je k podobným setkáním krásně přizpůsobena.

Na závěr naší Vikariátní poutě všichni dostali novokněžské požehnání od patera Rudolfa Huška. Nesměl chybět ani poutní dárek a to byla letos portugalská vlaječka, něco sladkého, obrázek Panny Marie Fatimské s pasáčky a Duha. A pak jsme už naskákali do autobusu a za hodinku jsme spokojeni dorazili do Rožmitálu. Bohu díky za tento požehnaný den!

Helena Hochmutová

Poznámka redakce: Fotografie z vikariátní pouti dětí najdete na druhé straně vložené tabulky.

Zprávy a oznámení

Svátoost smíření pro děti,

kteří se připravují na svátoost Eucharistie, bude v sobotu 10. června v 10 hod. v městském kostele. S rodiči začneme organizačními věcmi spojenými se Slavností Těla a Krve Páně, pak se společnou modlitbou, včetně rodičů, před vystavenou Eucharistií, disponujeme ke svátoosti smíření. Pokud se někdo z rodičů odhodlá ke zpovědi, může. Prosím buďte tam s dětmi až do vykonání uloženého pokání, po zpovědi je přiveďte blíž k monstranci a dejte jim čas i prostor k uložení modlitbě, děkuji. Výstav Nejsvětější svátoosti bude trvat celou dobu a je nutné setrvat ve ztišení a klidu. Děti to má disponovat k uvědomění si vážné a přitom krásné chvíle, kdy Bůh vyčistí jejich duše od hříchu a že je zve ke svátoosti života. Také projevení vděčnosti vůči Bohu není samozřejmostí, děti by hned pochopitelně spontánně odběhly z kostela a věnovaly se svým věcem, proto je přítomnost rodičů důležitá, zatímco se kněz věnuje dětem ve zpovědní místnosti. Víra je u dětí křehká věc a je nutno jí citlivě dávat prostor k jejímu prožitku. Proto prosím o vaši spolupráci v tak náročných chvílích. Svátoost smíření se slaví, třebaže to není tak vidět, jako při mši svaté. Proto je nutné této svátoosti dát čas a děti na to připravit. Děkuji paní katechetce Helence za vynaložené úsilí v přípravě dětí na náboženství.

Svátoost křtu

bude udělena nově narozenému farníčkovi Matyášovi Jiřimu Drechslerovi při mši svaté v neděli 11. 6. Přejeme zdraví a požehnání od Pána.

Poutní mše svatá

v Závěšíně bude v neděli 11. 6. v 11,15 hodin, v Bělčicích ten den mše sv. nebude.

Slavnost Božího Těla

bude v neděli 18. 6. v městském kostele v 10 hodin. Zveme též farníky z Hvožd'an. Po svatém přijímání bude eucharistické procesí k oltáříku u kříže na náměstí, kde vyprosíme požehnání celému městu. Slavme Krista vzkříšeného a skrytě přítomného mezi námi, doprovodme jej po našem městě!

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 5. do 18. června 2017				
		Starý Rožmitál		Hvozd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filialní kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	5. 6.		mše svatá není			
Úterý	6. 6.		mše svatá není			
Středa	7. 6.					14,30 bohosl. slova <i>Centrum soc. služeb</i> Farní společenství mimořádně není!
Čtvrtek	8. 6.		18,00 bohoslužba slova		18,00 mše sv. P. Kozubík	
Pátek	9. 6.		18,00 bohoslužba slova			
Sobota	10. 6.					19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	11. 6.	Slavnost Nejsvětější Trojice 8,30 Za Josefa a Františku Drechslerovy a jejich rodiče <i>Křest Matyáše Drechslera</i>		10,10 bohoslužba slova	11,15 mše sv. pout' Závíšín	
Pondělí	12. 6.		mše svatá není			
Úterý	13. 6.		mše svatá není			
Středa	14. 6.					18,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	15. 6.		18,00 volná intence Po mši sv. adorace		18,00 mše sv. P. Kozubík	
Pátek	16. 6.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	17. 6.					19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	18. 6.		Slavnost Těla a Krve Páně 10,00 Za poděkování a prosbu za zdraví pro děti a vnoučata <i>1. svaté přijímání dětí a euchar. procesí</i>	mše sv. není	11,15 bohoslužba slova	